"ВЫ, ХТО ЛЮБІЦЕ НАТРАПІЦЬ", верш-прысвячэнне Багдановіча. Напісаны ў 1-й пал. 1912 г. Гэта своеасаблівы зварот паэта да свайго чытача, шчыры дыялог, папярэдняя даверлівая гутарка з ім. Адсюль размоўны тон, свабодная, натуральная па гучанні інтанацыя верша (верлібр), імкненне падкрэсліць шчырасць аўтарскіх пазіцый, іх сціпласць і непрэтэнцыёзнасць. Для паэта гэтая шчырасць, адкрытасць тону набывала асаблівае значэнне — ён свядома адмяжоўваўся ад афіцыйнай, "казённай" літаратуры, якая верай і праўдай служыла "верхнім дзесяці тысячам". Пазіцыя гэтая чымсьці блізкая да думкі, выказанай Багдановічам раней у артыкуле "Глыбы і слаі" (1911): "Наша пісьменнасць неразвітая і каравая, але вялікім пачуццём напоўнена ўсё яе цела, не на грашовых справах трымаецца яна і ніколі не пойдзе чысціць боты капіталу" (т. 2, с. 192). Гэтая незалежнасць пазіцый, вернасць жыццёвай праўдзе, высокі маральны тонус становяцца зыходным творчым дэвізам усяго зборніка "Вянок".

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ